

Előfizetési árak:
 helyben, vagy postán küldve:
 Évesre 10 frt — kr.
 Félévre 5 „ „
 Negyedévre 2 „ 50 „
 Heti óra 1 „ „
 Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden köz-
 leny a szerkesztőségbe (Főter 1828. sz.)
 bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:
 Főter 1828. sz. sz. sz.
 és a kiadóhivatalban. (Főter 1828. sz.
 alatt.)

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL.

Hirdetési díj:

Négy hasáboljott sorért 5 kr. Nagyobb
 terjedelmű és többszöri hirdetések alk-
 szorint jutányos áron veletnek fel. Bélyeg-
 díj minden külön bejelölésért 30 kr.

Hirdetést vagy rajzomat magában foglaló
 újdonság sora 50 kr.

Nyitási közlemények minden petit sora
 30 krajczár.

Hirdetések felvételének a szerkesztőség-
 ben és kiadóhivatalban. Főter 1828. sz.
 alatt.)

Közeletok nem adnak vissza.

A flagellánsok.

Febr. 8.

Az egész országban felsaptak az egyházpolitikai kérdés hullámai. Immi-
 nens vesztéssel és könyörülettel nem is-
 merő csapással temetik el azokat, kiket
 a reakció büzhödt levegője elkábitott s
 a hullámtörölődések nagy tömege közt
 egy-egy kart, kapálózó lábat, fejet vagy
 meggyesedett szemü kétségbeesett em-
 bert láthatunk. Az egész vonalon meg-
 indult a morgalom, az ádáz harc, a ha-
 láltusa.

A kérdés genesisze ez: kellenek-e
 Magyarországnak a reformok,
 vagy nem?

Az előbbi kérdésre megfelelt a köz-
 vélemény, a liberálisan gondolkozó nem-
 zet; a másik kérdésre megfelelnek azok
 az elemek, kik Bécs uszályosai és a re-
 akciózók, vagy titkos hívei. Ha Ma-
 gyarország mint állam, mint kulturnem-
 zet, mint a műveltség egyik előharcosa,
 attribútuma, a haladás zászlaja alá so-
 rakozik, akkor e reformokra égető szük-
 sége van; ha ellenben e nemzetet a
 mult bűnös rendszere szerint akarják
 továbbra is kormányozni s az előhala-
 dás stádiumából vissza akarják vetni:
 akkor e reformok céltalanok és káros-
 sak. — Válasszon a nemzet: Vissza-
 menjünk-e Ázsiába, felvegyük-e a
 középkor elavult belitéleit; avagy a
 művelt nyugaton maradjunk egy újabb
 ezredévig, mint erős, egységes állam?

A döntés pillanata elkövetkezett. —
 Vagy-vagy! Tertium non datur.

Ha Magyarország a fejlődés korszaká-
 ban minden célszerű újítást megvet;
 ha a hypokrita faj csábos és fenyegető
 szavaira hallgat: akkor ez a nemzet egy
 újabb ezredévet megérni Európában nem
 fog. — Válasszatok! Hiszték-e a flagel-
 lánsok jajgatásaiban? Elkápráztathat-e
 ily középkori mumiák korbácsolása, idi-
 óta felfogása, kik képesek a fekete ha-

lállal is fenyegetni, csak hogy e nemzetet
 lemondásra bírják?

Arra a vakond politikára is vele-
 mednek, hogy a függetlenségi és 48-as
 pártot inszinuálják, holott ép ez a párt
 az, melynek fennállása óta program-
 pontjának egyik sarkalata elvét képezte
 a polgári házasság.

Ne játszanak a tüzzel, mert megé-
 getik a kezüket! A függetlenségi és 48-as
 pártban nincs egy sem és nem is sza-
 bad hogy legyen, ki Kossuth Lajos ama
 kijelentésével jönne contradictióba és elvi
 ellentétbe, mely szerint az egyházpoliti-
 kai reformokra szükség van.

A párt a javaslatokat meg fogja
 szavazni és nem azért teszi ezt, mintha
 a jelenlegi kormány iránt határtalan bi-
 zalommal volna, de mert régi hagyomá-
 nyai, elvei úgy kívánják, hogy a javas-
 latok minél előbb törvényerőre emeltessen-
 nek. — A jelenlegi kormány a bizalmat
 nem érdemli ugyan meg, mert csakis e
 reformokkal bírja magát a felszínen tar-
 tani, a mely reformok a függetlenségi és
 48-as párt elveiben gyökereztek. Igaz,
 hogy kölcsönként elvekkkel és foltozott
 politikával brillíroznak, csak hogy existen-
 ciáját biztosítsa.

Azonban ezt most, ma, tekintetbe
 vennünk nem szabad, midőn ellensége-
 ink jobbról-balról támadnak, a felekeze-
 teket a béke fictiv jelszava alatt egy-
 másra uszították. Itt most nem a kor-
 mány megbuktatásáról van szó, hanem
 egy rég óhajtott eszmének megvalósulá-
 sáról, mely ellen conspirálni magyar em-
 bernek nem szabad.

A flagellánsok sötét terveitől és
 nyílt támadásaitól megvédjük magunkat
 és nem vesztjük el egy percre se lé-
 lekjelentésünk, őseinktől öröklött halált-
 megvető bátorságunkat.

Kerüljük a tulzó effektust, nézzünk
 nyíltan szemébe a fenyegető és illo-
 yális eszközökkel küzdő flagelláns had-
 nak és jusson eszünkbe a haza, az imá-

dott haza, melyről Vörösmarthy oly szé-
 pen mondá:

»Egy eskü kell, egy néma fogadás:
 Szeretni e mindent adó hazát!«

Karcsfalvi.

Az ezredév megünneplése.

Az ezredéves parlamenti bizottság ked-
 den terjesztette be a Háznak jelentését, mely
 a miniszterelnök milleniumi előterjesztéséről
 szólva, végleges programjának tekinthető az
 ezredéves ünnepségeknek. A jelentés szerint
 hálaadó isteni tiszteletnek lesznek az egész ország-
 ban, minden felekezetenél. Felavatják a vaska-
 put idegen fejedelmek és követségek jelenléte-
 ben, a két fővárosi dunai hidat, a háromne-
 gyed millióba kerülő iparművészeti muzeumot,
 megnyitják a kiállítást, az új parlamenti épü-
 letben ünnepi együttes ülés lesz a főrendiház
 és képviselőház között, melyen constatalni
 fogják ezredéves államiségunkat, lesz nagy tör-
 teneti felvonulás a különböző századok jel-
 mezeiben és az Andrassy ut végén felavatják
 a másik millió költséggel épülő diadalka-
 put, melyen Árpád lovasszobra lesz a domi-
 náló alak.

Az ezredéves ünnepség idején fogja el-
 határozni a törvényhozás egy szép művészet-
 történelmi muzeum létesítését, melybe két
 millió frt ára műemléket vásárolnak a már
 meglevőkhöz.

Az idő rövidségére való tekintettel a
 gellérthegy Pethőn felépítését nem javasol-
 ja a bizottság, országos kötségre javas-
 olja ezt is a bizottság, de csak a jövő fel-
 adatául.

A bizottság végül azt tanácsolja, hogy egy
 hatvan tagú bizottságot válasszanak, 40-et a
 képviselőházból és 20-at a főrendiházból s e
 bizottság a kormányval állandó érintkezésben
 állva, kezdeményező, tanácsadó és ellenőrzési
 hatáskörrel bírjon.

BELFÖLD.

A kecskeméti ügyvédi kamara ez
 évi közgyűlésén az igazságügyminiszterhez fel-
 terjesztett évi jelentésében következőleg em-
 lekezik meg a polgári házasságról: »Mi ügy-
 védek legjobban ismerjük a házasságjog te-
 rén uralkodó zilált, rendszertelen s egy jogál-
 lammal szegényre való állapotokat, miért is
 mindig hangoztattuk, hogy egy állami szempont-
 ból, mint a különböző egyházak érdeke szem-

zesebe és odaadta barátjának a kulcsot. Az
 meg kinyitotta a szekrényt és elkezdett benne
 tenni, venni, mint mikor az ember nagy buz-
 galommal keres valamit. Egyszer aztán hosszú
 idő múlva megszólal:

— Te, hát hol van a frakkod? Vagy
 nincs is?
 — Van nekem.
 — De hát hol?
 — A tárczámban.
 — Szerencsétlen! hát miért nem mondtad
 ezt előbb? Mi?

— Hiszen nem kérdezted.
 — Az igaz. Hát azért nem akarsz hát
 te jönni! Nem tudtál valakitől kölcsön kérni
 egy pár forintot?
 — Hja, bizony nem én! Minden forrás
 kiapadt. Sorba próbáltam pedig mindent.
 — Dehogyan próbáltál, hiszen én tőlem sem
 kértél.

Balambérnak felragyogott az arca erre
 a kijelentésre s még egy kis mosoly-féle is to-
 lakodott az ajkára.

— Komolyan beszélsz? Barátom, adjál
 hát kölcsön.
 — Hja, kedves Balikám, nagyon sajná-
 lom, de magam is épen most pumpoltam meg
 Drabórad urat egy ötös erejéig. Tudod, mindig
 nagyon szívesen tettem érted mindent, de most
 teljes lehetetlenség. — Hanem valami jutott
 eszembe. Van-e órad?

— Ej, hát azzal meg már mit akarsz?
 Úgy látszik, nagyon viczelőzlő hangulatban vagy.
 Óram különben van.
 — Brávó, meg van mentve Lengyel-
 ország!

Erre már Balambér is elmosolyogta ma-
 gát s vastag, ódivatu arany lánczáról levette
 az óráját, mely állítólag az öreg apja kabát
 belésébe bevarrva, előkelő részt vett az oszt-
 rolenkai futásban. Egy kicsit fajt a szíve, hogy
 dicső ősenek hátramaradt emléketől most meg
 kell válnia, de vegre is tui tette magát az
 érzékenykedésen. Fontosabb most ő előtte az

pontjából is elodázhatatlanul sürgős szükség,
 hogy az állam a maga jogrendjét a családi és
 házassági jog terén is kiépitse. És minthogy
 nagyméltóságod törvényjavaslatának ez a cél-
 ja, s minthogy javaslata jogi szempontból fö-
 lötte áll minden eddig alkotott és nemü tör-
 vénynek. — mert a legtisztábban val-
 losítani szándékozik azon elveket, hogy min-
 den állampolgárt egyaránt kötelez az egysé-
 ges állami jog, az állami bíraskodás és a há-
 zasságok megkötésének polgári alakja, mind-
 ezeknél fogva nagyméltóságod a korszakalko-
 tó reformunkáért igaz lelkesedéssel üdvözöl-
 jük és biztosítjuk, hogy töltök telhelőleg sze-
 rény körünkben és szerény eszközeinkkel min-
 dent el fogunk követni, hogy nagyméltóságod
 javaslata törvényerőre emelkedjen.

Népgyűlés Szatmáron. A Szatmár
 és Vidéke legutóbbi számában egy népgyűlés
 összehívását ajánlja, melynek célja: demon-
 strálni a polgári házasság mellett. A felhíva-
 ságból közöljük a következőket: »Az ország fő-
 városa után mindenütt tanácskozársra gyűlnek
 össze, hogy a törvényhozástól a kormány ál-
 tal eleje terjesztett egyházpolitikai reformok-
 nak törvényerőre emelését kérjék. Városunk
 törvényhatósága is, elenyésző kisebbséggel
 szemben elhatározta, hogy illetékes helyen a
 reformok keresztülvitelét melegen pártolja.
 Most szabad népgyűlésben ismételjük ebből
 hő óhajításunkat. Mondjuk ki, hogy Szatmár
 város polgársága, mint minden alkalommal,
 most is a szabadságért lelkesedik, barátja a
 haladásnak és ennélfogva kívánja, hogy mint
 Európának minden művelt államában, úgy Ma-
 gyarországban is lépjen életbe mielőbb a pol-
 gári házasság!«

A dunai hidak pályatervel. A
 milleniumi ünnepségek alkalmával felszente-
 lendő két Duna hídra, az összes pályatervek
 beérkeztek s azokat a király ő felsége is meg-
 tekintette a keresk miniszteriumban. A mil-
 lenium alkalmával a fővárosban építendő du-
 nai hidak pályatervének megbírálására Lu-
 kács Béla, szakminiszter, egy nemzetközi bi-
 zottságot szándékozik alakítani. A pályázók
 közt van Kossuth Lajos fia, Kossuth Ferencz
 világhírű mérnök is.

KÜLFÖLD.

**Az angol királynő Olaszország-
 ban.** Viktória angol királynő már régóta
 tervezgeti olaszországi utazását. Mint egy fő-
 renczi távirat jelenti, most már bizonyos, hogy
 az angol királynő március 24-iken oda ér-

esteli multság, mint az egész lengyel forra-
 dalom. Oda adta Berkó Laccinak az órát, hogy
 tegyen vele azt, a mit akar.

Annak nem fájt így tul adni a kedves
 emléken. Felhívott egy hordárt s elkezdett
 annak beszélni össze-vissza valami céduláról,
 egy értékes arany óráról és egy bizonyos frakk-
 ról, melyre föltétlenül szükségük van.

Es mit tett a hordár? Egy óra múlva el-
 hozta az arany óra helyett azt a bizonyos
 frakkot.

II.

A Balambér garcon lakásába újra beköl-
 tözött a rövid időre száműzött vidámság, öröm.
 Szinte az egész szobácska megeléknült, hogy
 gazdájának újra földértelt az arca. — Azt
 hiszem, hogy kedvük lett volna még az ódon
 butoroknak is nevetni, ha igen rajtuk állott
 volna. De mennyire is megváltozott az a Ba-
 lambér rövid pár óra alatt! Az előtt egyre
 füstölt és prüsszögött, mint valami vicinális
 vasut lokomobílja, most pedig a legpajkosabb
 nótákat fütörészi, hogy a szomszéd beteges
 kanárja is kedvet kapott hozzá. Aztán hal-
 latlan, mit csinál! Oda megy a két hét óta
 álló kakukos órához és főlhuzza. Később meg
 a mostoha sorsra kárthatott Laokon cso-
 portot törülgette meg a portól és e művelet
 közben arra a tapasztalatra ébredt, hogy még
 is csak zseniális munka az. Meg kell jegyez-
 nem, hogy eddig épen az ellenkező vélemé-
 nyen volt.

Mar utólagára nem tudott mit csinálni jó
 kedvében, alig birt magával. Leült és elke-
 zedt ábrándozni. Már szinte beleképzelte ma-
 gát abba az édes, misztikus varázsba, mely
 önkéntlenül is erőt vesz az emberen, vala-
 hányzór csak fölébe csendülnek a keringő
 álomba ringató dallamai. Már bocsánat azért
 a fellengős mondatért, de Balambér ur hatá-
 rozottan így ábrándozott.

Aztán egyszerre kibontakozott a zürza-
 varos chaosból egy kedves leány arcz. Tel-
 szik tudni, ez már így szokott lenni. Még az

A „DEBRECZEN” TARCZAJA.

Tekla és Balambér.

(Vig elbeszélés.)

Irta: Szüts Jenő.

I.

Nem állítom egész határozottsággal, hogy
 két óra volt-e vagy három, mikor a dicső Tur-
 siczky család utolsó férfi sarja elkeseredve ve-
 tette le magát egyetlen karosszékébe, de az
 tény, hogy leveletét magát.

Hogy a rozzant alkotmány csak úgy re-
 cseggett alatta fájdalmasan, keservesen, az épen
 nem tartozik a dologra, ennek okáért tehát
 föl sem említem. Egyébiránt azt konstatalha-
 tom, hogy gyalázatosan rossz kedve volt Ba-
 lambér urnak. Elképzeltetik maguknak: nem
 volt egy veres garasa sem és csaknem becsület-
 szavát adta, hogy estére feltétlenül ott lesz
 azon a kitünőnek ígérkező dárídon.

Hja, mert azt tudni kell önöknek, hogy
 estére az »Arany szarvas« kivíkszott és fel-
 diszitett nagytermében kitünőnek ígérkező bal
 lesz.

Az egésznek története különben ez: Va-
 lamelyik vidéki nagyobb városban egy nyuga-
 lomba vonult, elhízott bajor sörgyáros mérték-
 letességi egyeletet alapított s ez az eszményi
 missziót teljesítő egyesület a második vándor-
 gyűlését Szegváron tartotta meg. Manapság
 ilyesmik már nem eshetnek meg eszem-izsom,
 mulatság nélkül — s így lesz estére bál, me-
 lyen Turiczky Balambérnak feltétlenül jelen
 kell lennie.

Jelen, jelen . . . de hogy? Ez itt a kér-
 dés. Sokáig is eltűnődött felette. — Ugy fujta
 cigarettéjéből a füstöt, mint a regényekben
 szokták: bodor karikákban. Talán azért, mi-
 vel azt gondolta, hogy így előbb jönnek azok
 a bizonyos ihlet sugallta mentő gondolatok,
 melyekre ugyancsak a regényekben azt szok-
 tak mondani: meg van!

Hiába volt minden, az eszme csak nem
 akart megszületni. Balambér ur utólagára is ne-
 mes lemondással kezdett belenyugodni abba a
 keserves gondolatba, hogy a mulatságra nem
 mehet el. Nem, nem, semmi szín alatt. Csak
 legalább ne ígerte volna meg olyan bizon-
 nyosra! Mit fognak most már szólni rá azok
 a Romanovszky lányok, mit az a henczegő Hul-
 lám Berti és mit az egész diszes kompánia?
 Országára szóló blamage a Turiczky név vi-
 selőire, hogy ő, a híres gavalér, elmaradt egy
 rongyos szegvári mulatságról!

Ezekre a gondolatra egyszerre elszál-
 lott a nemes lemondás és most már dühösen
 fakadt ki Balambér ur:

— De elmegyek, még ha a föld alól ke-
 ritek is penzt!

— És ekkor jött Berkó Lacci, az ő testi-
 lelki jó barátja. Először is legmélyebb csodal-
 kozását fejezte ki a felett, hogy még a közö-
 nést is alig fogadta, másodsor pedig el nem
 tudta képzelni, hogy mi baja lehet Balambér-
 nak. De azért nem tudakozódott semmi után,
 csak rögtön előállt vele, hogy mi járásban van.
 — Kedves Balikám, egy nagy kéréssem
 volna hozzád.

— Halljuk, felelt vissza mogorván.
 — Ismered a Romanovszky lányokat?
 Olgát meg Teklát.

— Hogyne ismerem! Félig-meddig ro-
 konságot is tart a két család onnan, hogy az
 öreg apaik együtt születtek Osztrolenkánál.
 — Brávó, annál jobb. Csak arra akarlak
 kérni, hogy estére. . .

— Én estére itthon maradok, vágott közbe
 tompa, fájó hangon Balambér.

— Dehogyan marasz. Ugy fogsz te estére
 a balon Teklának udvarolni, hogy jobban sem
 kell. Ugy ám!

— De ha mondom, hát nem megyek, mert
 nem mehetek.

— Ejh, csak sohse bolondozzál. Add csak
 ide a szekrényed kulcsát.

Balambér egész fleigmatikusán benyult a

kezik. A Villa Fabricotta-ban, melyet kibéreltek a királynő számára, negyven angol munkás dolgozik a királynő lakosztályán.

Crispi betegsége. Rómából táviratozzák, hogy Crispi mind két szemén hályog keletkezett. Konziliumot tartottak az orvosok és kijelentették, hogy az operáció elkerülhetetlen. Crispi nagy nyugalommal hallgatta, hogy műtétnél kell magát alávetnie. Az operáció nem veszedelmes, de egy hónapig teljes nyugalomban és visszavonultságban kell maradnia az olasz miniszterelnöknek.

Gladstone lemondása. London, február 6. Az angol szabadpárt körében hirtelen jár, hogy Gladstone szembaja és betegsége miatt tavasszal visszalép a párt vezetéséről. Gladstone titkára, sir Algernon West ezért Biarritzba ma nyugalommal halgatja. Gladstone feleségével együtt február 10-én szintén odaérkeznek, hogy a többi miniszterekkel megbeszélje, ki legyen utóda a pártvezetésben?

Miért nem lettek redukálva a zóna-árak?

A Magyarországra írja a következő, általános érdeklődésre számíró cikket:

Baross Gábor nagyszabású reformját immens veszély fenyegette. Az az óriási bűmlát és rokonszenv, melyvel az európai sajtó a zónadijszabást fogadta, mintha egy kissé lehadt volna. Az összes európai államok egyhangulag konstataáltak, hogy a zónarendszer kitűnő, ezt tanulmányozták, és még csak nagyon kevés állam honosította meg és ezek is több-kevésbé csonkítással vették át Baross halhatatlan alkotását. — Mi ennek az oka? Hogy van az, hogy éppen a legzenésabb gondolatot, a távol-árai forgalmat XIV. században nem találták érdemesnek az európai államok arra, hogy kövessék, sőt éppen ellenkezőleg, ez az egyetlen intézkedés, a mit következetesen mindenütt mellőztek. Felütni ez magában a kereskedelmi miniszteriumban is és sok fejtörést okozott. A folyó évi január hó elsőjén életbe léptetett zónadijszabási restrikció okai és előzményei felvilágosítást adhatnak ezekre a látszólag érthetetlen dolgokra vonatkozólag is.

Bizonyára lélek emlékeztetőbe lesz még mindenkinél Lukács Béla kereskedelmi miniszter marosvásárhelyi programbeszéde, melyben a zóna személyszállító díjszabásait még alacsonyabbra tervezte leszállítani és eme terv szerint a luxusvonatok kivételével, mik alatt Lukács Béla a gyorsvonatokat és a keleti expresszvonatokat értette — a 14-ik zónára 5-3-1 forint lett volna az I-II. illetve III. osztályban.

Hogy a zónadijszabás megteremtésének lelkiismeretes munkatársa végül mégis csak abbahagyta kedvező eszméjének kivételét, a mennyiben redukció helyett restrikcióval állt elő, annak okozója valami rendkívül nagy horderejű és mélyreható félredezés lehetett.

Nagy dolognak kellett történni, hogy a miniszter a saját liberális tarifa elveivel, me-

lyeknek oly hévvel csinált propagandát, ellenkezésbe jöjjen.

És tényleg nem kis jelentőségű felfedezések voltak szülőökai a januári reformnak. Feltűnő volt, hogy a zónarendszernek a szomszédos forgalommal egyetemben tulajdonképpen lényegét képező XIV. század a régi rendszerhez képest majdnem semmit sem jövedelmezett.

Legjobb útjának a szomszédos forgalom bizonyult, utána jön mindjárt az I-XIII. század, csak hogy ezek a századok alig képviselnek számbavehető díj-redukciót a régi rendszer díjtételeihez képest.

Baross Gábornak legszenésibb koncepcióját azonban a XIV. század teljesen diszkreditálta, úgy, hogy a mi a „penny post” briliáns intézményét lett volna hivatva a személyforgalomnál is beigazolni, — csak semleges sikert mutatott fel, amennyiben csak az bizonyosodott be legalább eddigéig, hogy a XIV. század jövedelmezősége a nagymérvű zónacsalások megakadályozhatóságától függ.

Ez volt az oka annak, hogy mielőtt az újví ismert megszorításra a miniszter rászánta volna magát, bekérte az összes vonatellenőrök és ellenőrző kalauzok jelentését a jegykezelés körül megfigyelt visszaélésekről.

Ezek a jelentések a lehető legszomorubb statisztikáját nyújtották a törvényes visszaéléseknek, és általános megdöbbenést keltettek. Ime néhány szemelvény ezekből a jelentésekből:

Az egyes keresztelő állomások valószínűleg jövedelmük alakultak. Más sem lehetett hallani, mint az egyes utazók élénk érdeklődését utitársaik utirányait illetőleg. »Zimonyba utazik kend? — »Arra felé, felelt a megszóított. — »Itt van egy jegyem, melyvel még 18 óráig utazhat néhány hatósért.« A legtöbb XIV. zónás jegyet ilyenképpen újból értékesítették, illetve másodkézből illetéktelenül és jogszerűen használták.

Mások abban utaztak, hogy a 48 órás érvényességi időt néha 4—6 napra is meghosszabították különféle fondorlatokkal.

Az ilyen kaliberű szédelőgok eljárása a következő volt:

A 48 órás idő letelével többnyire a leghosszabb torok megtétele után a rossziszemű utas még mindig megtartotta a jegyét, a kijáratnál valami 10 kros szomszédforgalmi jegyet mutatván fel, gyakran az is elég volt a jegy megtartásához, hogy kijelentette továbbutazási szándékát. A lejárt jegy azután másnap az állomás-főnöknél jelentkezett, kérvény jegyének 24 órás meghosszabítását, azon ürügy alatt, hogy a tegnapi szolgálatot tevő tiszt mára halasztotta a meghosszabbítást.

Ellenőrizni ezt az állítást nem lehetett, mert az illető tiszt ilyenkor mindig aludt.

Ezen visszaélések megállítására a meghosszabbítási bárca sem bizonyult hatásosnak, mert éjjel a rázós vonatokon az aláírási azonosságát csak nehezen lehetett konstataálni

s így illetéktelen egyének utazgattak a legnagyobb nyugodtsággal a különben is érvénytelen jegyekkel.

Ezek a visszaélések a 70 milliónyi összeforgalomnak a személyforgalomra eső 20%-át képezték.

Bírságolások átlag 13%-ban fordultak elő, a mi azt jelenti, hogy alig volt vonat, a melyen az ellenőröknek egy-két utast megbírságozni nem kellett volna. És itt még nincsenek számításba véve a szomszédos forgalmi jegyekkel üzött azok a visszaélések, — a melyeket az által követettek el, hogy nagyobb távol-áragokra állomásról-állomásra váltott szomszédos forgalmi jegyekkel utaztak.

Csaba iakói például majdnem rendszeren két II. szomszéd forgalmi jeggyel utaztak be Aradra, mi 140 ft helyett csak 30 kbra került harmadosztályon. Ez a visszaélés még maig sincsen megátolva. A szomszéd forgalmi jegyek reformja pusztán az ingyen utazók amnemét gátolta meg, hogy egyes órházak nem számítanak most már a szomszéd állomáson felül a szomszéd forgalomra.

Egyik másik neme a csalásoknak a tulajdósgos kézipdöggyázzsal való visszaélés; kofák házalónok kosarakon kívül néha megrakott talyigákat, asztalokat visznek magukkal; de kiváló figyelmet érdemelnek az osztrák vígéczek, kik bundáikon, kezi málláikon kívül még 2—3 mintaládát visznek magukkal.

Ezek az urak voltak rendszeren okozói a pályaházakban lejátszott botrányoknak, midőn ugyanis egyik vagy másikat a turpisságon rajta kapták, bizonyosatos feleslesek kezdtek a vasutasokkal, melyből mindenkélt a tisztelt uraknak a díjszabásokban való bámulatos jártassága tűnt ki. Természetesen mindig bírságolás lett a nóta vége, de lassankint oly viszonyok kaptak labra, hogy sok ember addig egyáltalán nem fizetett, míg a kibotlás veszélye a legnagyobb mértékben fenyegetővé nem vált.

Ide fejlődött Baross Gábor legmesszebb menő, igazán szabadelvű reformja. Egyesek inkább könnyelmű, mint rossziszemű eljárása annyira aláasta az egész intézményt, hogy most a megszorító intézkedéseket a teljes ősségnek kell eltérnie. Hiszik és remélik, hogy az új rendszerben, mely az egyszerű világos meghosszabbítást és megszakítást nem tűrő zónareformot lépteti életbe, sikerülni fog az egész intézmény régi jó hírnevét visszaállítani és pozitív irányban is bezonyítani azokat az óriási előnyöket, a melyek szigorú ellenőrzés mellett kell, hogy a zónarendszerrel járjanak.

Határidő-naptár.

Találkozó szerdán és szombaton d. u. a Gönczy-egyesület Otthonában.

Sétahangverseny a Margit-fürdőben minden vasárnap d. u.

Színházi előadások kezdete este 7 órakor.

Febr. 9. A »Csokonai kör» felolvasó ülése a városban nagyteremben. D. u. 5. ó.

Febr. 10. Esküdtészi tárgyalás. (Veres Lászlóné Verési Gyula és L. Hornyák Viktor ellen.)

Febr. 10. Evang. fillér-egylet thea-estéje a »Korona«-táncztermében.

Febr. 10. Szűts Mihály felolvasása a gazdasági akadémiában. Este 5. ó.

Febr. 10. Tánczvizgalm az egyetem javára a Margit-fürdőben.

Febr. 10. Dr. Varga Bálint felolvasása a Gönczy-egyesület otthonában. D. u. 5. ó.

Febr. 11. A deb. gazdasági egylet választmányának ülése. D. e. 10 ó.

Febr. 11. Az alföldi takarékpénztár közgyűlése. D. e. 10 ó.

Febr. 11. A kézügyesítő oktatást fejlesztő egyesület alakuló közgyűlése.

Febr. 11. A fodrász és borbély-segédék tánczvizgalm az egyetem javára.

Febr. 12. Hajdúvármegye közigazgatási bizottságának havi ülése.

Febr. 15. Hajdúvármegye közgyűlése.

Febr. 17. Esküdtészi tárgyalás. (Csurka János és Mannó Kálmán Papp László ellen.)

Febr. 17. A zsidó ifjúság iskolájába a »Bika«-táncztermében.

Febr. 10. A vőfély-társulat tánczvizgalm a Margit-fürdőben.

Febr. 18. Kölesönös-segélyező egylet közgyűlése. D. e. 10. ó.

Febr. 18. Önkéntes tűzoltók tánczvizgalm a Margit-fürdőben.

Febr. 23. Hangverseny a debreczeni egyetem és az Emke javára.

Febr. 24. A függetlenségi párt bálja a »Korona«-ban.

Febr. 25. Az iparos-kör közgyűlése. D. u. 3 ó.

Ujdonságok.

* Adakozás a deb. egyetemre

A debreczeni bölcsészeti fakultásra (egyetem) Nagy Balint és Balogh Ferenc a péterfia első tized egyik részében, megbízásukban eljárva: a gyűjtés az adakozás eredménye a következő: I-szor alapító levelekben, Simonffy Emili 500 korona (melyből 200 koronát azonnal kifizették), öv. Harsányi Sandorné 200 korona, Kozma János 100 korona, ifj. Pajer József 100 korona, id. Pajer József 50 ft. II-szor készpénzben egyszersmindenkorra: öv. Kiss Gaborné 3 ft, Telegdi László 10 ft, Dézsi Lajos 5 ft, Reinele főhadnagy 10 ft, Stenczger Károly 10 ft, Hegedűs Istvánné 1 ft, öv. Sóvágy Gaborné 2 ft, Medgyaszai Samuel 2 ft, Deák Józsefné 2 ft, öv. Molnár Mihályné 10 ft, Juhász József 1 ft, Burai István 1 ft, Nehez József 1 ft, öv. Horogh Józsefné 10 ft, Bánóczy Antal 40 kr, Nagy Sandor 1 ft, Szalai István alatorvos 10 ft, Dr. Glüek Géza 5 ft, Dr. Glüek Lajos 5 ft, Ullmann Károly 50 kr. III-szor később fizet: Dien Mihály 5 ft. Tehát az adakozás összege alapító levelekben 800 korona, készpénzben 180 ft 90 kr, alárásban 5 ft, teljes összeg 1171 korona 80 fillér.

* A »Csokonai-kör« f. 1894. évi február 9-én, penteken d. u. 6 órakor a városban nagyteremben felolvasó ülést tart, melynek tárgysorozata a következő: I. »A debreczeni-kör« írta s felolvasa Dr. Karados Albert. 2. »Karasosy György«, a debreczeni kasznó Kazinczy-pályázati első díjjal jutalmazott verses elbeszélés; írta s felolvasa János Zoltán. Tagok s hozzátartozók beletűt díjat nem fizetnek. Nem tagoknak belépti-díj 20 kr.

megeshetett, mint a hogy meg is esett. A szobácskában, melyre ráfogták, hogy az pipere salon, nagyon gyér volt a világítás. — Annal jobban fenylett és ragyogott a két fölhevült szerelmes arca.

— Nagysád, kisasszony, Tekla imádom önt. Oh! higgye el, hogy igazat beszélek. Esküszöm dicő ősom elekre, kinek óraját fogtam magammal hordom. S egyedül vágyom, összes boldogságom az ön birtásában gyökerezik — Oh! hallgasson meg s legyen az enyém...

Balambér körülbélül így vallhatta meg a szerelmét. Tekla pedig, mint művelt lányhoz illik: először nem tudott szóhoz jutni, másodszor pedig rövid gondolkozási időt kért. Ebben nincs s mmi különös, de majd lesz abban, a mi ezután jön.

— De kisasszony, de Tekla, hát van önnnek szíve, hogy engem a ketes bizonytalanság hullámain enged lebegni? Oh nagyon nehéz, a váras!... És mennyi határidőt tűz ki?

— Nagyon rövidet. Legfeljebb egy negyed órat. Mutassa csak, ha ny óra van a most?

Balambérba megfagyott a vér. Homloka egyszerre megtelt gyöngyöző verejtékek, karjai pedig megdermedtek úgy, hogy nem tudott utatkozni a Tekla kisasszony indiskrét mozdulata ellen, melyet dicő ősenek antik óraja felelt.

Kínos pillanatok voltak ezek. Balambér meg a lélekzetét is elfojtotta s úgy érezte, hogy minden porcikájában remeg. Aztán olyan fele állapotba esett, mikor az emberrel forog az egész világ s akaról jobban szeretne lenni, mint ott, a hol van.

A mi csak ezután történt, arra csak nagyon homályosan emlékszik. Úgy sejté, mintha Tekla egy halk sikotlással felugrott volna melőle s talán meg sirni is kezdett volna. Aztán elfojt, fájalmas hangon ezeket vágta a szemé közé:

— Uram, ön nem érdemes tovább egy szóra sem! Hazugságaival nem fog elámitani, mert ime a jószág eg megmentett óntól! Így könnyű szerelmet esküdni, de nem ferlihoz iló.

akarnak menni. Csak szegény Romanovszky papának fáj a lelke, de a bugyellárisa meg jobban.

Epen most mennek keresztül a termen. Valami különös hideg méltóság van maguktartásában, a mi szinte megfélemlíti a gallyerokat. De Berkó Laci meg Tursiczky Balambér nem azok a fiatal emberek, a kik visszarettenének. Nem! Karonfógták egymást és áttörtek a tarka, illatos tömegben. Hozzájuk szegődtek és attól kezdve nem is távoztak el mellőlük egy percze sem...

Ha nem családóm, tíz óra felé járt az idő, mikor a mértékletességi egylet tagjai nagy grandezzával bevonultak a terembe. Nem kérdezzek önök, hogy mi fogadta őket, mert az kellene mondanom, hogy zugó éljenzés és a Rakóczi hangjai. A lelkes fogadtatásra a természetes elnök csak hajlongott obbra-balra s vörös, bibircsós arczára megelégedett mosoly ült ki. Az egyesület tagjai pedig kétség kívül hirtak, bár nem látszott meg rajtuk. Rögtön helyet csináltak nekik és unalmaskodás között végig néztek egy tórt, melynek egyedül kimagasló pontja az volt, hogy Hullám Bertii megsiklott a csuszós parketten és elestek mind a ketten. Ö, meg Gáspárdi Mariska.

Az elnök ezután mértékletességre intve a tüzes verü fiatalosgot, a tagokkal együtt eltávozott. Kiváncsiságból utánuk néztem: a vendéglőbe mentek...

IV.
Közvetlen a szüőra előtt történt, hogy Romanovszky Tekla és Tursiczky Balambér eltűntek a tánczolók közül. A kedves mának is feltűnt ez, de kellő tapintatossággal elhallgatta s nem is kereste őket. De ha kereste volna a szökevényeket, könnyű szerrel megtalálta volna.

Felre buzdítottak a pipere szobába s olyan fele poseban ültek egymás mellett, mintha fiatal hazasok lettek volna.

A kik szeretik a ruhényes szituációkat, azok képzeljék, hogy puha pamlagen ültek és delyzák névnyek borítottak rajuk deszkát árnyékot.

De a do og ezek nélkül is csak ugy

akarnak menni. Csak szegény Romanovszky papának fáj a lelke, de a bugyellárisa meg jobban.

Epen most mennek keresztül a termen. Valami különös hideg méltóság van maguktartásában, a mi szinte megfélemlíti a gallyerokat. De Berkó Laci meg Tursiczky Balambér nem azok a fiatal emberek, a kik visszarettenének. Nem! Karonfógták egymást és áttörtek a tarka, illatos tömegben. Hozzájuk szegődtek és attól kezdve nem is távoztak el mellőlük egy percze sem...

Ha nem családóm, tíz óra felé járt az idő, mikor a mértékletességi egylet tagjai nagy grandezzával bevonultak a terembe. Nem kérdezzek önök, hogy mi fogadta őket, mert az kellene mondanom, hogy zugó éljenzés és a Rakóczi hangjai. A lelkes fogadtatásra a természetes elnök csak hajlongott obbra-balra s vörös, bibircsós arczára megelégedett mosoly ült ki. Az egyesület tagjai pedig kétség kívül hirtak, bár nem látszott meg rajtuk. Rögtön helyet csináltak nekik és unalmaskodás között végig néztek egy tórt, melynek egyedül kimagasló pontja az volt, hogy Hullám Bertii megsiklott a csuszós parketten és elestek mind a ketten. Ö, meg Gáspárdi Mariska.

Az elnök ezután mértékletességre intve a tüzes verü fiatalosgot, a tagokkal együtt eltávozott. Kiváncsiságból utánuk néztem: a vendéglőbe mentek...

* Színház.

Egy régi, de igen szép francia vígjátékot a föl tegnap este színházunkban. Ház a s s á g a kerül színe te Figarót a P o l c z a i Dező ismét fényes bizonyogat adta sokáig nének s nemes ambíziójának, nagy szerepet anny gondnal s k sel dolgozta ki, hogy nyit színen megtapsollták, felvonások végén p kihívták. Igen eleven, ügyes Figaró csak örülni tudnak rajta, hogy a reményeket teljesen bevaltatta. Cs (Cherubin) igen kedves és elegáns A 2-ik felvonásbeli románcz elszá el különösen nagy sikert. Ezt a szeczeni színpadon legutójjára Nag lenleg a nemzeti színház tagjai készpénzre ismerjük el, hogy Cs utódja volt. P e c h y Kálmán, k iszen helyesen fogta föl, olyan öltözete (domtalan, kopott vörös színben csizma, stb.) mely sehogysem illik a Almaviva grófhoz. Hogy tette P e c h y L o c s a r e k n e t (Marcel) sem kell. Minden mozdulata, minde öserejű kommunikáló tanús is panaszokdhatik a közönség hal len. Ki kell még emelnünk A r d z i n a t, a folyton haladó Kiss I H e v e s i Gábor (Antonio). T a s (Fanchette) S á n d o r-Emit (B u p ö k i Inrét (Bazilio) és K e s (bekebiro.) Egész este derült hat dott a színházban, a mi kétségtel az előadás jósága mellett. Ma es darabot. (K. B.)

* Az EMKE választmány fényes bál rendezését vette e m márczius 10-ikén tartják a B d i s z t e r m e b e n .

* A nagykunsági takar — mint lapunknak Kisújszállás hó 4-en tartotta évi rendes közt pénztári forgalom volt az 18 9,816,540 forint 66 kr. Betétel 638,410 ft 14 kr. Tárca-vál 1,001,287 ft 80 kr. Jelzálogi 8 ft 63 kr. Tiszta nyereség: 14 kr. A takarékpénztár megrendet összes műveit a kisújszállási fogim tára szerezte s ezen adományán f r i o t s z a v a z o t t m e g k ü l ö n f e j o t t .

Dr. Bakonyi Samu melyet a debreczeni népgyűlésen frenetikus hatást keltett, mint beszéd. A népgyűlés ezrei lelkes ták s viharosan éljenztek a kik ki annak idején a magyar képp bizonyára egyik legkitűnőbb s m ni. Hogy a beszéd azoknak is szett, a kik nem hallották, csak olvasták a lapból (ámbar a sz szép passzus elrontottak belőle alábbi levél, melyet lapunknak olvasójától és munkatársától ves kerestzőt ur! Van szerencsem a Dr. Bakonyi Samu beszéde hatást tett. Mindaz, mit e besz zett a szóban forgó törvényjav

Végeztünk! És most tanz szerelmet hazudni — nem lehet.

Azzal büszke méltósággal ott hagyta. Balambér pedig meg nyeregbe hajtotta izzó homloka volna sirni az ostobasága felett.

A Romanovszky család m ségéből kifolyólag egyszere roslának megfajult a feje, Öfgát s a fűző, a kedves mamának pedig megcsapta a hideg, hogy azony a foga. Persze ráfogták, hogy r csora; hogy az a budapesti ccs szállit és hogy az »Arany szar nagyonrosszul tervezte az eptó.

Haza mentek. Berkó Laci gödött, Balambér pedig a föl iaja megül leste őket, mikor e met.

Nagyon családik, a ki azt manovszkyék nélkül nem tud latni. Dehogy nem, csak Bal össze-vissza, mint a ki nem le jára is átment a vendéglőbe, letességi egylet tagjai ugyane s órt.

Az elnök meg éppen h mert a hazáról beszélt.

A fiatal emberek, még k mazásnak is, inni szoktak b lamber is ugy cselekedett. Ivo den logika, minden számítás addig, míg csak valaki hátulr tette a kezét. A jó barátok u segítségül szokott küldeni a jós tak fellépni.

Berkó Laci volt.

Hogy ne nyujtsam nagyot, azt egészen elhagynom, hoz arczczal kezdte vizsgálni bar ből meg nemsokára kitört a ke panaszolta az egész dolgot, h nem sirva fakadt. De azért sz Csak felhajtott egy poharkava

*** Színház.** Egy régi, de igen mulattató és szellemes francia vígjátékot elevenítették föl tegnap este színházunkban. »Figaró házassága« került színi színpad elé. Figarót Tapolczai Dezső játszotta, ki ismét fényes bizonyítást adott sokoldalú tehetségének s nemes ambíciójának. E farszto, nagy szerepet annyi gondnal s körültekintéssel dolgozta ki, hogy nyílt színen is gyakran megtapsolták, felvonások végén pedig többször kihívták. Igen eleven, ügyes Figaró volt, s mi csak örülni tudunk rajta, hogy a hozzá fűzött reményeket teljesen bevaltozta. Cserni Berta (Cherubin) igen kedves és elegáns apród volt. A 2-ik felvonásbeli románélszavalással ért el különösen nagy sikert. Ezt a szerepet a debreczeni színpadon legelőjára Nagy Ibolyka, jelenleg a nemzeti színház tagja, játszotta s készséggel ismerjük el, hogy Cserni Berta méltó utódja volt. Pechy Kálmán, ki szerepét különben helyesen fogta föl, olyan öltözetet vitt magára (domtalan, kopott vörös színben játszó bőrcsizma, stb.) mely sehogy sem illett a nemes, büszke Almaviva grófnőz. Hogy tehetette ezt az elegáns Pechy? Locsareket (Marcellina) dicserni sem kell. Minden mozdulata, minden megjelenése őszerejű komikumarót tanúsodik. Ő nem is panaszkodhatik a közönség halatlansága ellen. Ki kell még emelnünk Ardai Idát (Rozina), a folyton haladó Kiss Irént (Zuzsi), Hevesi Gábort (Antonio), Takács Jolánt (Fanchette), Sándor Emilt (Bartholo), Püspöki Imrét (Bazilio) és Kremer Jenőt (bekebró). Egész este derült hangulat uralkodott a színházban, a mi kétségtelen bizonyíték az előadás jósgára mellett. Ma este ismétlik a darabot. (K. B.)

*** Az EMKE választmányi bizottsága** fényes bál rendezését vette tervbe. A bált március 10-ikén tartják a „Bika“ szálloda disztermében.

*** A nagykunsági takarékpénztár** — mint lapunknak Kisújszállásról írják — f. hó 4-én tartotta évi rendes közgyűlést. — A pénztári forgalom volt az 1893-ik évben: 9,816,540 forint 66 kr. Bevételek állománya: 638,410 forint 14 kr. Tárca-váltó állomány: 1,001,287 forint 80 kr. Jelzálog kölcsön: 39,304 forint 63 kr. Tiszta nyeresemény: 13,237 forint 56 kr. A takarékpénztár megrendelte a Jokai Morasztes műveit a kisújszállási főgimnázium könyvtára részére s ezen adományán kívül még 200 forintot szavazott meg különféle jótékony célokra.

*** Dr. Bakonyi Samu beszéde** melyet a debreczeni közgyűlésen tartott, olyan frenetikus hatást keltett, mint kevés politikai beszéd. A népgyűlés ezrei lelkesülten hallgatták s viharosan elfejezték a kiténő szónokot, ki annak idején a magyar képviselőháznak is bizonyára egyik legkitűnőbb szónoka fog lenni. Hogy a beszéd azoknak is rendkívül tetszett, a kik nem hallották, csak egyszerűen olvasták a lapból (ámbar a sajtóhibák sok szép passzus elrontották belőle), bizonyítja az alábbi levél, melyet lapunknak egyik vidéki olvasójától s munkatárától vetünk: Tisztelt szerkesztő ur! Van szerencsém tudatni, hogy a Dr. Bakonyi Samu beszéde rám igen nagy hatást tett. Mindaz, mit e beszédben a nevezett a szóban forgó törvényjavaslatról emberi

és pártszempontból mond, teljes egészében ugyanaz, a mi az én, s azt hiszem sokak, nagyon sokak nézete is egyszersmind. Ha valaha írtam, vagy szónokoltam volna e tárgyról, ugyanazt mondtam volna én is, mint ő, csak természetesen kevésbé ékesen s routine híjjával. (Mondanék sem kell talán, hogy ezt az újdonságot a Bakonyi Samu tudta nélkül csempészte be a lapba, mert különben tiltakozott volna közlése ellen. Szerk.)

*** A hatvan-utczai gazdaság** 1884-ik február hó 18-ik napján délelőtt 10 órakor, a városháza kis tanácstermében évi rendes közgyűlést tart. Tárgyak:

1. Választmányi jelentés az 1893-dik évről.
2. Pénztárnoki és számvizsgálói jelentés a múlt 1893 évi pénztári állapotról s annak folytán a pénztárnok és a többi tisztviselők felmentése.

3. Három tagból álló számvizsgáló bizottság megalapítása az 1894-ik évre.

4. Esetleges indítványok tárgyalása.
Kelt Debreczenben, az 1894. évi február hó 4-ik napján tartott választmányi ülésből. Tisztelettel: Koszorus Lajos, utczagazdasági elnök.

*** „Az országos tanszerkiállítás”** előkészítő nagybizottsága a részletes program — munkalapot folytatlagosan f. hó 10-én, szombaton d. u. 4 órakor fogja tárgyalni a kereskedelmi akadémiák tanári gyűléstermében. Megállapodásunk szerinti kiűn meghívó nem küldetvén a nagybizottság tagjaihoz, ez uton van szerencsém őket a fontos ügyet tárgyaló gyűlésre meghívni. Csiky Lajos elnök.

*** Felolvasás.** A Gónczy egyesület debreczeni köre f. hó 10-án, szombaton d. u. 5 órakor az „Athos” helyiségében felolvasó ülést tart. Felolvas Dr. Varga Balint főiskolai tanár: »A parisi paedagógiai muzeumról«

*** A tanszer kiállítás rendező** nagy bizottság tegnap ülést tartott a ker. akadémia gyűléstermében, melyen tárgyalás alá került a költségelölirányzat javaslata, mely tárgyan azonban még nem döntöttek véglegesen. Előzetesen csak annyit jelezte, hogy a kiállítás megkezdéséig a díjak mellett lesz megtekinthető. A javaslat 2800 korona kiadást számított fel 7680 korona bevétellel szemben. Így tehát körülbelül 4000 korona tiszta bevételt jövedelmezne a kiállítás.

*** Gazdasági felolvasás.** A debreczeni gazdasági egyesület által ezen a télen rendezett felolvasó estélyek utolsója február hó 10-én, szombaton délután 5 órakor tartatik meg a gazdasági tanintézet szolott helyiségében. Felhívjuk e körülményre a gazdasági egyesület tagjainak s az ö-szes gazdaközönség figyelmét, hogy azon megjelenhessenek. E felolvasások utolsóját Szűcs Mihály gazdasági tanintézeti tanár, az egyesület titkára tartja, ki a mezőgazdaság történeti fejlődése és az üzletrendszerek fejlődését és azoknak egymáshoz való kapcsolatát tárgyalja.

*** Lelkiősmoreten dajka.** E czim alatt megirtuk, hogy Weher I. derék vendéglőslünk alig 10 hónapos kis gyermekét daj-

kaja, kivel sétálni küldték, a temetőben eldobta magától s azóta nyoma veszett. A kis gyermeknek semmi baja, de a dajkát, névszerint Kajdacsai Gizellát, azóta nem sikerült kézrekeríteni, nyomtalanul eltűnt. A rendőrség országszerte körözését rendelte el.

*** Tolvaj lakatos tanoncz.** Tegnap ítélt a kir. tszék Méglya József helybeli lakatos tanoncz felett, ki gazdájától Mazur Károlytól, több ízben tolvajlott el ingóságokat úgy, mint pénzt is. Lopásért 3 évi fegyházra ítéltetett. Vádolt az ítéletbe megnyugodott.

*** Késelő legények.** Abrny Gábor és Rajk Pál h. dorogi legények az öszön bementek Szabó Lajos kormájába. Az ott mulató legények, kik már az elfogyasztott bor behatása alatt verekedő kedvükben voltak, belekötöttek az újonnan érkezettekbe, miből verekedés fejlődött ki, mely közben Abrit és Rajkó késekkel öszeszurkálták. A verekedők felett tegnap ítélt a kir. törvényszék. Id. Szokusz József, Kirner Mari és Dura Mari kőbor cigányok 2—2 havi fegyházra s 5—5 frt pénzbüntetésre, ifj. Szokusz József és Szokusz Menyhért 3—3 havi fegyházra s 5—5 frt pénzbüntetésre ítéltettek. Vádoltok az ítéletbe megnyugodván, az jogerőre emelkedett.

*** Az evang. fillér-egylet theas-télye** — mint lapunk zártakor értesülünk — nem fog megtartani.

*** A debreczeni iparos ifjuság** önképző egylete 1894. évi febr. 18-án, vasárnap d. u. 3 órakor tartja évi rendes közgyűlést. Tárgyak: évi jelentés, a számvizsgálók jelentése, tisztújítás és az alapszabályok értelmében 8 nappal előbb az elnökséghez netalán beadandó indítványok.

*** Betegség a lovak között.** A helybeli tanyákon mint a mezőrendőrség jelenti, a lovak között a rüh-kór lépett fel szórványosan ugyan, de járványosan.

*** A méhek téli nyugalma.** A mennyire mozgékony, fáradhatatlan szorgalmuk a méhek nyáron át, épp annyira megkínálják a nyugalmat télen. Télen át a méhek egy csomóba húzódnak össze, hogy a nekik szükséges melegt életfeszíthessék és magukat öszszehuzva egy csomóba, teljes nyugalomban vannak és csak igen keveset fogyasztanak. Valahányszor azonban háborgattnak mindanyiszor felzadulnak, neki esnek a méhek és teleszivják magokat mézzel; hogy mint egy biztosíték magokat az esetre, ha netalán fészükből kizavartatnának. Az ekkénti megzavarás rájuk nézve mindig veszedelmel jár.

Mert a magokba szivott mézet meg kell emészteniök, — minél fogva sok salak gyűlik meg a belőlükben. A mit azután már magukban megtartani nem tudnak, azt elhullatják és a lépeket ezen elhullatott sárral bepiszkolják.

Ez valóságos betegség rájuk nézve, az u. n. vérhas betegség. A vérhas betegségnek gyógyítása szintén nehéz dolog; azért is jobb azt a lehetőségét megelőzni. Kerüljük el és távoztassuk el azézt mindazon okokat, a melyek ezen betegség előidézésére befolyással lehetnek. A röplukákat zárjuk el Hahnemann-féle rácsokkal, hogy ezen at a méhek ugyan kaptárukba bejuthassanak, de az egerek be ne mehessenek. Azontul akasszuk a röplukák elé deszkácskákat, hogy a czinegek a röplukáknál ne kopoghassanak és hogy a méheket ez által ki ne csalogassák és a dozzatul ne ejthessék. Azézt is szükséges a röplukákat befedni, hogy a téli nap a röplukán át be ne süthessen, s a méheket idelelő ki ne csajja, mert azok kint a hidegben okvetlenül megdermednének.

Különösen pedig majd tavasz felé, a mikor már a napnak kezd melege lenni, árnyékozzuk be a röplukákat. Viszont azonban tavasz felé a méhes elől a havat eltszögassuk és szalmát szórassunk ott el, mert legnagyobb óvatosságunk mellett is a méhek a nap melegt megérezvén, kijönnek és a havon vagy fagyos földön igen sokan elpusztulnak. Szalmát hintvén el a méhes előt, ha arra rászállnak, nem fognak megdermedni és vissza tudnak kaptárakba repülni.

*** Időjárás.** Északi Európában mély minimum van, melynek centrumát Skandinávia táján fekszik: a nyomási különbségek északra igen tetemesek s ebből folyólag a kontinens északi részén mindenütt ciklonyszerű vihar uralkodik, melyhez többnyire esős idő is járul. Déli Európában a légnymás általános magas, a nyomási különbségek kisebbek s az időjárásnak száraz jellege van. A maximum egyébként megmaradt dényugaton. A hőmérséklet eloszlása változatlan.

Hazánkban az időjárás keleten kis, sé csapadékos volt, de az ország túlnyomó részében száraz idő uralkodik; éjjel a hőmérséklet általános a fagypontra alá szállott. Enyhe idő várható, jelentékeny csapadék nélkül.

Irodalom és művészet.
Egy író kitüntetésé. József Ágost főherczeg kamarása Pálffy gróf huszár főhadbadnagy által magához hívta Prém Józsefet a Pozsonyban élő ismert író. A palota nagysztermében a főherczeg és Augustza herczeg-

asszony fogadták az író s elismerésüket fejezték ki azézt a költeményért, melyet Prém József a főherczegi pár Pozsonyba érkezése alkalmával írt s melyet a város színeit viselőalbumban adott át a kamarás. Augustza főherczegné örömmel említette hogy míg Münchenben német költeménnyel bucsuztatták, addig itthon új hazájában magyar költeményre, el üdvözölték s hozzátette, hogy férje lefordította neki a verset. József Ágost főherczeg kiemelte, hogy a mit a költemény jósol, hamar teljesedésbe megy t. i. a király ezentul sokat gondol Pozsonyra, hiszen éppen az nap érkezett unokája látogatására. Augustza főherczegné belépőskor és távozáskor csókra nyujtotta kezét Prém Józsefnek, a főherczeg pedig kezzorítással bocsátotta el az író.

Debreczeni piac.

Debreczen, febr. 8.

Heti vásár.

1 mm. Buza	7.—	6.70	6.60
1 mm. Kétszeres	5.50	5.30	5.20
1 mm. Rozs	5.00	4.90	4.80
1 mm. Arpa	6.00	5.80	5.70
1 mm. Zab	6.60	6.50	6.40
1 mm. Tengeri	4.30	4.25	4.20
1 mm. Köles	5.00		
1 mm. Rizs		32.00	
1 mm. Borsó szépassági		18.00	
1 mm. Lencse		20.00	
1 mm. Bab fehér		7.50	
1 mm. Köles kása		9.00	
1 zsák Burgonya — frt mm.	2.00		
100 kiló Szalonna	44.—	47.00	
100 kiló Háj	48 —	50.—	

Marha-vásár.

(febr. 6.)

Marha. Felhajtattott 2500 db, eladatott 320 darab.

Irányzat: élénk.

Sertés-vásár.

(febr. 6.)

Sertés. Felhajtattott 6.750 drb, eladatott 3.200 drb.

Arak: Sovány sertés párja: hat hónapos-tól egy évesig 15—25 frt, egy éves egy és fél évesig 25—35 frt, 2 éves-től feljebb 35—45 frt, Öreg sovány 45—60 frt. Kövér sertés kilója 43—45 kr.

Irányzat: élénk

Ló-vásár.

(febr. 6.)

Ló. Felhajtattott 1200 drb, eladatott 380 drb irányzat: élénk.

Napszámárak.

(febr. 6.)

A debreczeni napszámárakat következőleg jegyezte fel a vásárbírósg. Egy férfi a gazda kenyerén — 50 kr, saját kenyerén 80 kr egy nő a gazda kenyerén 20 kr, a saját kenyerén 30 kr, egy gyermek a gazda kenyerén 20 kr, a saját kenyerén 30 kr.

Közgazdaság.

— Hazai bortermelésünk múlt évi eredményei nagy aranyu hanyatlást mutatnak. A múlt évi termés ugyanis a hivatalos adatok szerint az előző évhez képest 510,545 hektoliter mustal, (majdnem harmincegyezer százalékkal) 291,581 kg. gyümölcsként értékesíthető szőlővel (több mint 51 százalékkal) és 9,675,141 frt értékkel (közel 39 százalékkal) apadást mutat. Ennek az óriási hanyatlásnak az oka egyrészt a filoxera és a peronospora pusztítása, másrészt pedig az, hogy az újonnan ültetett szőlők még nincsenek termésben. Két-három évig még el kell készülvén lenniük a folytonos hanyatlásra, azután talán be fog következni a nem épen gyors, de biztos javulás.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.

Csütörtökön, febr. 8-án:

Figaró házassága.

Pénteken, febr. 9-én:

A primadonna.

Szombaton, febr. 10-én;

Mathuzsálem herczeg.

— Operette. —

Főszerekesztő: **Szinay Gyula.**

Felolvasó szerkesztő és lapkiadó: **Kósa Barna.**

Főmunkatárs: **Dr. Bakonyi Samu.**

(Szerkesztőség és kiadóhivatal főtér 1828.)

Kiadó föld.

A csizmadia szövetség tulajdonát képező n-csapó-utca 323. sz. házutáni 17 hold, 1239 ööl ujosztásn földje 1894. aug. 15-től három avagy hat évre kiadó.

Ertekezhetni kis-csapó-utca 381. sz. alatt a megbizott **Pongó Lajosnál.**

Végeztünk! És most tanulja meg, hogy szerelmet hazudni — nem lehet.

Azzal büszke méltósággal megfordult s ott hagyta. Balambér pedig megsemmisülve tenyerébe hajtotta izzó homlokát s kedvelett volna sírni az ostobasága felett.

A Romanovszky család nagyfokú műveltségéből kifolyólag egyszerre rosszul lett. Teklának megfájult a feje, Olga! szoritani kezdte a füző, a kedves mamának pedig jobb arczat megcsapta a hideg, hogy azonnal bele fájdult a foga. Persze ráfogták, hogy rossz volt a vacsora; hogy az a budapesti czég rossz füzőket szállit és hogy az »Arany szarvas« disztermét nagyonrosszul tervezte az építője.

Haza mentek. Berkó Laczi hozzájuk szegődött, Balambér pedig a főbejárat drapírjaia megül leste őket, mikor elhagyták a termet.

V.

Nagyon csalódik, a ki azt hiszi, hogy Romanovszkyék nélkül nem tudtak tovább mulatni. Dehogyan nem, csak Balambér ténfergett össze-vissza, mint a ki nem leli a helyét. Utoljára is átment a vendéglőbe, a hol a mértékletességi egylet tagjai ugyancsak nyakalták a sört.

Az elnök meg éppen be is volt rugva, mert a hazáról beszélt.

A fiatal emberek, még ha lengyel származásuak is, inni szoktak bánajukban. Balambér is úgy cselekedett. Ivott és ivott minden logika, minden számítás nélkül egészen addig, míg csak valaki hátulról a vállára nem tette a kezét. A jó barátok ugyanis, a kiket segítségül szokott küldeni a jóságos ég, így szoktak fellépni.

Berkó Laczi volt. Hogy ne nyujtsam nagyon hosszúra a dolgot, azt egészen elhagynom, hogy leült és aggódo arccal kezdte vizsgálni barátját. Balambérből meg nemokára kitört a keserűség s úgy elpanaszolta az egész dolgot, hogy Laczi csaknem sírva fakadt. De azért azt mégsem tette. Csak felhajtott egy poharkaval az erős bika-

vérből, megköszönte a torkát és hozzáfogott a vigasztaláshoz.

— Bizony, Balikám, nagy balek vagy te! És most te busulsz; oda se neki. Kimentelek én a hinárból. Tudod, nekem lehet mert már bizonyosan megkapom az Olga kezét. A manának tetszem. Tudod, nem dicsekvésből mondom, de hát... úgy van! Czélzásokat tettem előtte és olyan finoman fenyegetett a legyezőjével, mintha azt mondta volna: jó, jó, csak vigyed, adom én szives örömet, mind a két kezemmel. Én meg elveszem. Mert mi tőrés tagadás: szeretem a lányt, ő meg bolondul utánam. Tudod boldog vagyok... Hat ugy lesz az, hogy holnap elmegyek hozzájuk vizitbe és bocsánatot kérek az egész rossz vicczért. Tudod, nekem lehet. Azt mondom nekik, hogy én cseréltem ki az óradat, csupa tréfából, de ha gondoltam volna, hogy ilyen komoly következményre lesznek, a világrt sem tettem volna. No, ugye jó lesz? Aztán Teklának meg majd megugom, hogy valóságban bele vagy bolondulva.

— Igen, igen nagyon jó lesz! szavalt Balambér lelkesülten, ragyogó ábrázattal. Laczikám, te egy zseni vagy!

— Hát azt mondjam, hogy nem élhetesz nála nélkül?

— Igen, igen, azt is!

— Hogy feleségül akarod venni?

— Azt is, azt is!

— Hogy nem kell neked hozomány se?!

— Azt... azt... ne mondd... Oh Laczikám, te egy zseni vagy!

És a zseni minderre a nagy dicseretre csak mosolygott, mint aki teljes tudatában van annak, hogy barátjának valóban igaza van. Valami harmadrendű banda került a vendéglőbe s azzal elkezdtek maguknak huzatni a Romanovszky ta' a nótáját:

»Nincs mennyország, se pokol!«

A mértékletességi egylet tagjai pedig higgadt mérséklettel szopogatták a sört és éltették a hazát...

A két jó barát egy hónap mulva együtt tartotta meg a lakodalmat...

